

7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

ผศ. ดร. ชนศ เวศร์ธาดา

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1. ข้อใดไม่มีการใช้คำที่แสดงความหมายตรงกันข้าม

1. กระจุกกระจายไปพรายพร้อย	2. สอดเด่นแซมด้อยดอกสร้อยสรวง
3. เหลื่อมหลีบเล็กคั่นหมื่นหลีบหลวง	4. หลากห้องหลายห้องเกินล่วงรู้

2. ข้อใดมีการเล่นคำพ้องเสียง

1. เสียงสรวลระเร่
เสียงสรวลเสียงทรมวย	เสียงแก้วพีหรือเสียงใคร
สุดสายใจพีตามมา
2. นางนวลนวลน่ารัก
แก้วพีนี้สุดนวล	ไม่นวลพัคตร์เหมือนทรมสงวน
ดั่งนางฟ้าหน้าใยของ
3. งามทรงวงดั่งวาด
งามพริ้มยิ้มแย้มพราย	งามมารยาทนาครกราย
งามคำหวานลานใจถวิล
4. เพราฉายวยเสพรส
อึมทุกข้อมชลนา	แสนกำสรคอดโอชา
อึมโศกาหน้าองชล

3. ข้อใดมีการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ

1. เสียงสังข์แตรแซ่ศัพท์มหามโหระทึกกึกก้อง
2. ทั้งเสียงจกจันพวรรณเรไรเรื่อยร้องระงมดง
3. ก้องกึกพิลิกปีบประเปรี้ยงเสียงสนั่นลั่นพนัสพนาคร
4. ก็เปล่งเสียงก้องโกญจศัพท์ประกาศาหลคำรนนฤโฆษ

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

4. ศิลปะการประพันธ์ข้อใดใช้อรรถาธิบายเสียงธรรมชาติ

1. ชะโดดุกกระดี่โดด	ตลาดโตดะหอยหอย			
กระเพื่อมน้ำพะพร้าว	กระจอกจกนกระจอนชล			
2. พลหัวหน้าพะกัน	แก่งดาวพินจะจาดแก่ง	คียบพินจะจัต	ช่องหอกชัตยะยู่ง	
	ช่องหอกพุงยะย้าย			
3. เกลากลอนใส่ชักรุกระ	มุงจะจจากปฐโปรง			แลอะละโล่งลอคฟ้า
4. ทั้งยูงชุมรุมกัปัดเปรียะประ	เสียงผัวะผะพืบพืบปุบปับเปะ			

5. ข้อใดมีการซ้ำคำที่มีความหมายเหมือนกันทุกคำ

1. ทั้งหมดมหนาวพรมน้ำค้างพราว	ไหนจะหนาวชากผาศิลาเย็น
2. เห็นรอกหักเหมือนหนึ่งรักพิรอร่า	แต่รอทำรังทุกขั้มาตามทาง
3. ระกำกายมาถึงท้ายระกำบ้าน	ระกำย่านนี้ก็ยวานะอกเอี้ย
4. ถึงเกาะเกิดเกิดเกาะขึ้นกลางน้ำ	เหมือนเกิดกรรมเกิดราชการหลวง

6. คำประพันธ์บทนี้เด่นที่สุดในด้านใด

กระเด็นกระดิวตื้น	แตกคน
กระจิบกระจาบปน	แปลกแปล่า
กระสากะรังสน	เสียดลัก คู่แธ
กระรอกกระเรียนเข้า	ย่องแห่ยังอาหาร
1. ภาพพจน์	2. สัมผัสพยัญชนะ
3. สัมผัสสระ	4. จังหวะ

7. คำประพันธ์ต่อไปนี้ ใช้ศิลปะการประพันธ์เด่นที่สุดตามข้อใด

- แลถนัดในเบื้องหน้าโน่น ก็เขาใหญ่ยอดเยี่ยมโทยมอย่างพยับเมฆ มีพรรณเขียวขาวคำแดง
ดุไเรกตั้งรายรัตนนพมณีแนมน้ำไกรชม ครั้นแสงพระสุริยะส่องระดม ก็ดูเด่นดังดวงดาววาวเวา
วะวาวๆ ที่เว้งวุ้ง วิจิตรจรัสจรัญรุ่ง เป็นสิริรุ่งพวงพิ่นเพียงคั่นมพรพืนนภาภาค
1. สัมผัสสระ	2. สัมผัสพยัญชนะ
3. การใช้คำอรรถาธิบาย	4. การหลอกคำ

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

8. ตะวันรอนอ่อนแสงแผ่เหลืองเขา พยับเงาระยับแดดเสดสีสาย
กระทบหินหักเห็นเป็นเลื่อมพราย แสนเสียดายตะวันดับลับเหลืองมลง
คำประพันธ์นี้เด่นที่สุดในด้านใด
1. การให้ภาพ
 2. การเล่นคำ
 3. การเล่นสัมผัส
 4. การให้อารมณ์สะท้อนใจ
9. ฉับฉวยชกชกซ้ำ คุบฉับ
โถมทูปทุมทองทับ ถีบท้าว
เตะตีต่อยุคุบดับ ตบตัก
หมดหมุ่มเมงมอญม้าว ม่านเมื่อหมางเมินฯ
คำประพันธ์ข้างต้นมีลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ทั้งคู่ตามข้อใด
1. สัมผัสพยัญชนะ เสียงเสียงธรรมชาติ 2. เสียงเสียงธรรมชาติ เล่นคำ
 3. สัมผัสพยัญชนะ สัมผัสสระในวรรค 4. สัมผัสสระในวรรค เล่นคำ
10. คำประพันธ์ต่อไปนี้ มีลักษณะเด่นที่สุดตามข้อใด
“หลบหลีกไวว่องป้องกัน ผัดผันหันออกกถอกกลับ
ปะทะแทงแสรงทำลำทับ ย่างกระหับรุกไล่มิได้ยั้ง”
1. การแสดงภาพเคลื่อนไหว การซ้อนคำ 2. การหลากคำ การเล่นเสียงสัมผัส
 3. การซ้อนคำ การหลากคำ 4. การแสดงภาพเคลื่อนไหว การเล่นเสียงสัมผัส
11. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นที่สุดของคำประพันธ์ต่อไปนี้
 ตระการพฤกษ์โอบอ้อม ไสลหลวง
 ขึ้นช้อยดอกพวง ร่วงพริ้ง
 ฟ้อนกิ่งถวายนดวง ดาวรุ่ง
 เสมอมุ่งเกษม โสภทึง สิ่งแก้ววิเศษแสวง
1. การซ้ำคำ 2. การหลากคำ
 3. การใช้ภาพพจน์ 4. การเล่นเสียงสัมผัส

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

12. ลักษณะการประพันธ์ที่เด่นที่สุดของข้อความต่อไปนี้คือข้อใด

จากความวุ่นว้าวามสู่ความว่าง

จากความร้อนระอุเป็นเย็นนิรันดร์

1. การเล่นเสียงสัมผัส
3. การเล่นคำหลากหลายความหมาย

จากความคิดมาสว่างอย่างเจิดจ้า

ไม่รู้ปล้นพลิกเห็นเป็นความรู้

2. การซ้ำคำเพิ่มความหมาย
4. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน

13. ข้อใดไม่ใช่การกล่าวเชิงเปรียบเทียบ

1. พระปิ่นภพกูเรป็นกรุงศรี

3. วางกองเยื้องกันเป็นฟันปลา

2. รำร้ายเป็นกระบวนหวนหัน

4. ไร่เป็นขำได้เบื่องบthalmaly

14. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์

1. จิ้งพระปิ่นปักราชตรี

2. เพราะพระหัตถ์หากป้อง

3. ครั้งพระบาทยินสาร

4. เถลิงอุรุขยเย็นเกล้า

บุรีรัตนหงสา

ปิดด้วยขอทรง

ธ ก็บรรหารตระบัด

ทั่วถ้วนทวยสยาม

15. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์

1. งามสองสุริยราชล้ำ

2. สละสละสมร

3. ชุมกรเกิดกระลบ

คูปรู้จักหน้า

4. มงกุฎทรงเทริดเกศ

เลอพิศ นาพ่อ

เสมอชื่อ ไม่นา

อบอลเวง

หนึ่งสิ้นแสงไถง

อย่างอิศเรศรามัญ สรรเป็นรูปอรุเคนทร์

16. มาตราแม่้นเสียเมืองดาหา

ซึ่งเกิดศึกสาเหตุเภทภัย

คำประพันธ์ข้างต้นนี้ใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ไทย

1. การใช้คำเปรียบเชิงอุปลักษณ์

3. การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์

จะพลอยอายขายหน้าหรือหาไม่

ก็เพราะใครทำความไว้งามพักตร์

2. การใช้อุปมานิทัศน์

4. การใช้บุคคลสมมุติ

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

17. คำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ใช่กลวิธีตามข้อใด

พระคุณดวงเพียบพิน	ภูวดล
เต็มตรลอดแหล่งบน	บ่อนใต้
พระเกิดพระก่อชนม์	ชบชีพ มานา
เกรงบ่ทันลูกได้	กลับเต้าตอบสนอง
1. บุคคลวัต	2. อติพจน์
3. แผลงศัพท์	4. สัมผัสพยัญชนะ

18. สงครามครานีหนัก

ใจเจ็บ ใจนา

เรียมเร่งเหนงหนาวเหน็บ

อกไอ้

ลูกตายฤไครเก็บ

ผีฝาก พระเอย

ผีจกแท่งที่โพล้

ที่เพล้ไครเผา

ลักษณะทางวรรณศิลป์ข้อใดไม่ปรากฏในคำประพันธ์ข้างต้น

1. การซ้ำคำ	2. การเล่นเสียง
3. การใช้ภาพพจน์	4. การสร้างอารมณ์สะท้อนใจ

19. ข้อใดไม่ปรากฏในคำประพันธ์ต่อไปนี้

“เลิกรารุณขุนเขาเลิกเผาผลาญ	เลิกกระรานทุกแดนจงแหนหวง
เลิกทำลายย้ายยกเลิกตัดดวง	ก่อนผลพวงภัยส่งมาลงทัณฑ์”
1. การใช้ภาพพจน์	2. การใช้คำซ้อน
3. การเล่นคำพ้อง	4. การเล่นเสียงสัมผัส

20. คำประพันธ์ในข้อใดใช้คำถามเชิงวาทศิลป์

1. ไผ่ไยดีปรีดาประสาโลก	ไม่ทุกข์โศกเสียใจหรือให้หวน
2. ต้องใช้วันความรักมากเท่าไร	กว่าจะให้เห็นความงามเดิบโต
3. เริ่มต้นจากจุดที่ไม่มีอะไร	แล้วหมุนไปเพื่อจะหยุดที่จุดเดิม
4. ผ่องประกายส์สะอาดอิมพริ้มประไพ	มีความไม่เคยมีเหมือนที่เคย

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

21. ข้อใดมีลักษณะของกลบท

1. ให้พลกรงเวฬุ ปูเป็นสะพานผ่านชล เร่งเดินพลข้ามฟาก
2. สนับเพลาพิศพรายพร้อย ชายไหวย้อยยะยาบ ชายแกร่งทาบเครือวัลย์
3. เสื้อแดงกำสิดำแกม หมากสุกแปมม่วงแซมปน หมูปหลพลม้าหาญ
4. เต่าชราเดินทะเลลุดทะเลดเหียบพลาคล้มผลุง เครือเถาสะดุ้งหลุดจากข้อพระกร

22. ข้อใดใช้กลวิธีในการพรรณนาธรรมชาติต่างจากข้ออื่น

1. ขุนเขาเข่าเมฆ รุจิเรขหิมาลัย
2. ธารล้าถล้าตก ชลหกกระหิมแรง
3. น้ำค้างพระพร่างโปรย ชลโศษชะดอโกใบ
4. เรณูคำรุกรสณพวง พนพุ่มผกาไพโร

23. ข้อใดใช้กลวิธีการประพันธ์ต่างกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

“โศต้นนั้นผันตนไปต้นโน้น”

1. เกลี้ยงสมกลมแสงแจ่มแจ็งเกลี้ยง
2. แสงเดือนส่องด้าวสกาเวเด่น
3. ทิ้งเลือดเร้นทั้งเส้นโรงใหญ่น้อย
4. ตะวันจ้ารออ่อนสะท้อนจิต

24. ข้อใดใช้กลวิธีการประพันธ์ต่างจากข้ออื่น

1. ลมระวีวปลิวหญาคาระยาบ
2. สนละเมียดเสียดขอดขึ้นกอฟ้า
3. ดอกหญ้ายิ้มหวานกับลานหญ้า
4. แก้วเอียงกลีบเคลียน้ำค้างอย่างหึงหึง

25. คำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ถูกต้องในเรื่องใด

โศคนเขาแทรกเงาไม้ไกลลิบลิบ

แดระยิบระยับเกินจะเดินข้าม

อิงธารไหลเคี้ยวคดแต่งดงาม

โอบไอเย็นจนค้ำยามอ่อนแรง

1. จำนวนคำ
2. คำส่งสัมผัส
3. คำรับสัมผัส
4. เสียงคำท้ายวรรค

รายการที่ 7 วรรณศิลป์ ตอนที่ 3

26. ข้อใดเป็นศิลปะการประพันธ์ที่ไม่ปรากฏในคำประพันธ์ต่อไปนี้

บางระมาดมาดหมายสายสวาท	ว่าสมมาดเหมือนใจแล้วไม่เหมือน
แสนสวาทมาดหมายมาหลายเดือน	มีแต่เคลื่อนแคว้นคลาดประหลาดใจ
1. การซ้ำคำ	2. การเล่นเสียงสัมผัส
3. การเล่นคำพ้องเสียง	4. การเล่นคำตรงกันข้าม

27. ข้อใดเป็นศิลปะการประพันธ์ที่ไม่ปรากฏในคำประพันธ์ต่อไปนี้

“พรากหายไซ้พรากร้าง	นิรันครกาล
มีพรากมีพบพาน	เพื่อนพ้อง
ชิงโศกโศกพาผลาญ	เผาจิต
วันหนึ่งนั้นจักต้อง	กลับร้ายกลายเป็นดี”
1. การซ้ำคำ	2. การเล่นคำพ้องเสียง
3. การเล่นคำตรงกันข้าม	4. การเล่นเสียงสัมผัส

28. ข้อใดไม่ใช่ภาพพจน์แบบบุคคลวัต

1. เมฆไหลลงห่มเงื่อม	ผาชะโงก	2. งามม่านเงาไม้โศก	ซบซ้อน
3. ดอกหญ้าป่าลมโบก	ผวาซ่อ	4. ซ่าซ่าธาราจะอ่อน	เร้งร้อนระหายฝัน

